കതിർ

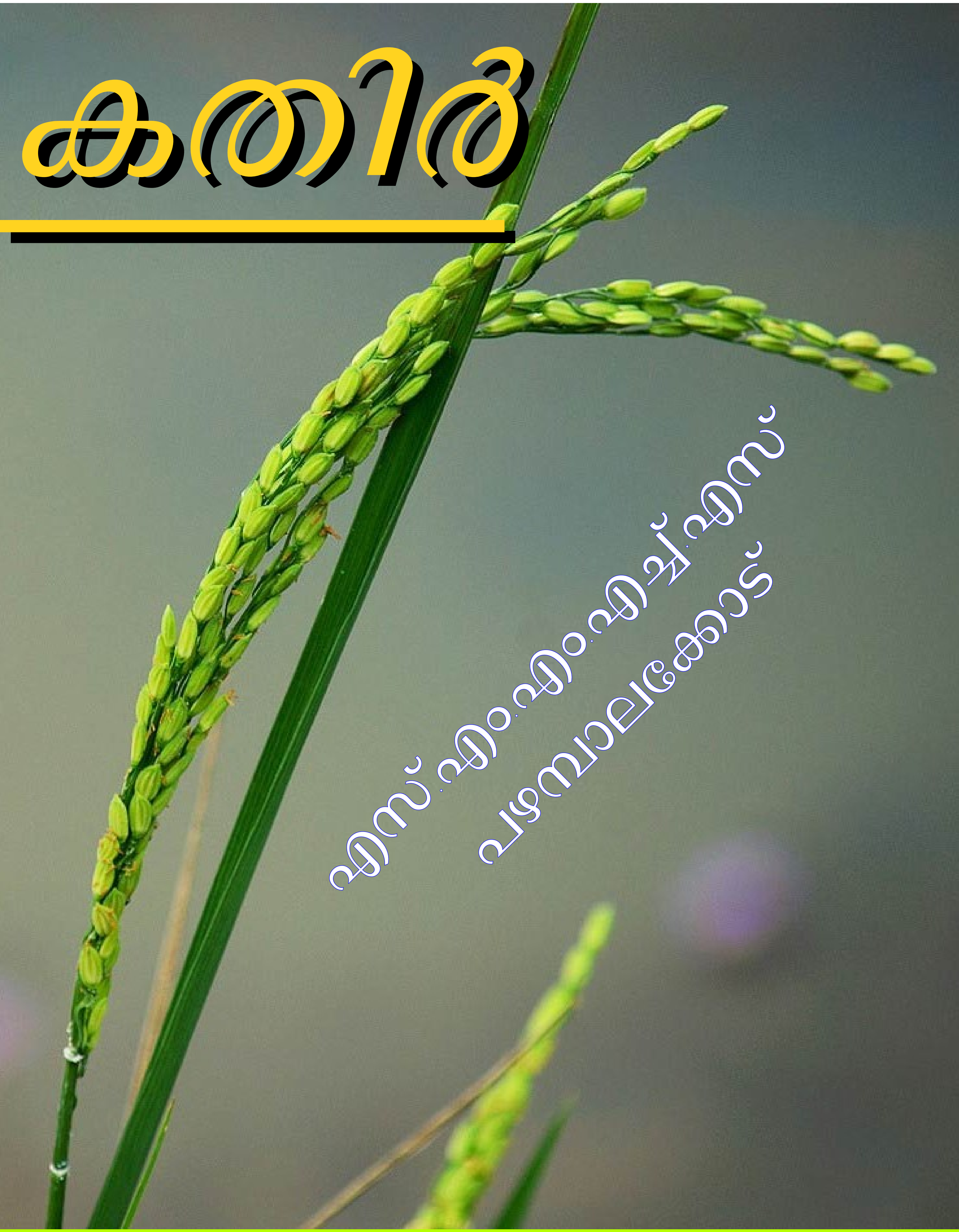

എസ്.എം.എം.എച്ച്.എസ്
പഴമ്പാലക്കോട്

ലിറ്റിൽ കൈറ്റ്സ്

ടി.എ.രത്നകുമാരി
ഹെഡ് മിസ്ട്രസ്

പ്രിയ വിദ്യാർത്ഥികൾക്ക്.....

നമ്മുടെ സ്കൂളിൽ നിലവിൽവന്ന ലിറ്റിൽ കൈറ്റ്സിലെ കുട്ടികൾ ഇപ്പോൾതന്നെ സ്കൂളിലെ I.T ലാബിലെ ഹാർഡ്‌വെയർ,സോഫ്റ്റ്‌വെയർ തുടങ്ങിയവ കൈകാര്യം ചെയ്യാനുള്ള ശേഷി നേടിക്കഴിഞ്ഞു. ഹൈടെക്ക് ക്ലാസ് മുറികളിലെ ഊർജ്ജസ്രോതസ്സുകൾ ആയി പ്രവർത്തിക്കുന്നതോടൊപ്പം കുട്ടികളുടെ സർഗ്ഗ ശേഷികളെ വളർത്തിയെടുക്കുന്ന പ്രവർത്തനങ്ങൾക്കും മുൻകൈ എടുത്തിരിക്കുന്നു. വിപുലമായ I.T ലോകത്തിലേക്ക് എത്തിച്ചേരാനുള്ള എല്ലാ ആശംസകളും ഈ അവസരത്തിൽ നേരുന്നു.

പഴമ്പാലക്കോട്
16/1/19

സ്നേഹവായ്പോടെ
ഹെഡ് മിസ്ട്രസ്

SMMHS PAZHAMBALACODE

ഉള്ളടക്ക പട്ടിക

1 ഭൂമിയും നൽകും ശിക്ഷ...-4

2.ഹൃദയത്തിൽ പെയ്ത മഴ...-6

3.എൻ്റെ വിദ്യാലയം...-7

4.അമ്മയുടെ സ്വപ്നം...-8

5.തോരാത്ത മഴ...-10

6.പുറത്തുവരട്ടെ നന്മ...-11

7.കനിയാത്ത മഴ...-13

8.ഹൃദയഭേദകമായ കാഴ്ച...-14

ഭൂമിയും നൽകും ശിക്ഷ

ഒരിടത്ത് ഒരിക്കൽ പാവം കർഷകൻ ഉണ്ടായിരുന്നു. അദ്ദേഹം വളരെ നല്ല വ്യക്തിത്വത്തിന് ഉടമയായിരുന്നു. അദ്ദേഹത്തിൻറെ പേര് കൃഷ്ണൻ എന്നായിരുന്നു.ദാരിദ്ര്യത്തിന് മാറിലേക്ക് വഴുതി വീഴുമ്പോഴും അദ്ദേഹം തൻറെ ധൈര്യ-

പൂർവ്വം ദയ ശീലവും കൈവിട്ടില്ല. അദ്ദേഹത്തിൻറെ ഉപജീവനമാർഗ്ഗം വാഴ കൃഷിയാണ് വാഴയുടെ നാരും, തണ്ടും, ഇലയും വിറ്റുകിട്ടുന്ന കാശുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം വീട്ടുസാധനം വാങ്ങുകയും ചെയ്തിരുന്നു.അയാളുടെ കുടുംബം എന്നുപറയുന്നത് സ്നേഹിതയായ ഭാര്യ കമലാക്ഷിയും മകൾ സുജിയുമായിരുന്നു . ഒരിക്കൽ തൻറെ വാഴകൃഷിക്ക് വേണ്ട വളങ്ങൾ വാങ്ങാൻ അദ്ദേഹം നഗരത്തിലേക്ക് പോയപ്പോൾ അവിടെയെത്തിയ ഒരു ബസ്സിൽ കയറി അറിയാതെ എപ്പോഴോ മയങ്ങി പോയതിനാൽ താൻ എത്തിയത് ഏതോ ഒരു ഗ്രാമത്തിലായിരുന്നു.... ഒരു കാട് ചുറ്റും മരങ്ങൾ അവിടെ സ്നേഹം മാത്രമുള്ള കുറേ ആദിവാസികളും തൻറെ മനസ്സിനെ പിടിച്ചടക്കി......

ഒരു മാസത്തിൽ ഒരിക്കൽ മാത്രം കാട്ടിലെ സാധനങ്ങൾ എത്തിക്കാൻ വരുന്ന ബസ് ആ മാസം വന്നില്ല. അമ്മ അവിടെ പെട്ടുപോയ കൃഷ്ണൻ എന്തുചെയ്യണമെന്നറിയാതെ അയാളുടെ ഭാര്യയെയും മകളെയും കാണാതെ വിങ്ങിപ്പൊട്ടിയ തൻറെ മനസ്സിനെ അയാൾ അടക്കിപ്പിടിച്ചു.

പിന്നീടൊരിക്കൽ കാട്ടിലെ ഉൾവലയത്തിലെ മരച്ചെത് മരപ്പൊത്തിൽ ഒളിച്ചു കിടന്ന മരതകങ്ങ അയാളെ മാറ്റിക്കളഞ്ഞു ഭാര്യയെയും മകളെയും കുറിച്ചുള്ള സ്വാർത്ഥസുഖങ്ങൾ മാത്രം പിന്നീട് വലിയ മുതലാളിയായ അദ്ദേഹം കാശിനെ വിലപോലും മനസ്സിലാക്കിയില്ല .

SMMHS PAZHAMBALACODE

അയാൾ ഒരു നേരത്തെ ഭക്ഷണത്തിന് ബുദ്ധിമുട്ടി ഇരുന്ന കാലത്ത് തെരുവിൽ നിന്നു പോലും ഭക്ഷണം കഴിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ പണം വന്നപ്പോൾ ആക്ഷേപിക്കൽ ആയി പണി.വർഷങ്ങൾക്കുശേഷം ഒരിക്കൽപോലും ചൊരിയുന്ന കൃഷ്ണൻ എന്നാൽ പേരുമാറ്റി കൃഷ്ണകുമാർ എ എന്നാക്കി. സ്ഥാനമാനം ചെയ്ത വിദേശത്തെ വിനോദം കഴിഞ്ഞ അദ്ദേഹം തിരിച്ചുവന്നപ്പോൾ അയാളുടെ മാളികയും രത്നങ്ങളും സ്വർണങ്ങളും എല്ലാം എന്നേക്കുമായി നശിച്ചിരുന്നു.കഴുത്തറ്റം വെള്ളത്തിൽ മുങ്ങി നിൽക്കുന്ന അയാളുടെ കണ്ണിൽ നിന്നും ആ ആ ജലത്തിലേക്ക് ഒരുതുള്ളി കണ്ണീർ വീണതോടെ ആ കൈകൾ വെള്ളത്തിലേക്ക് താഴ്ന്ന പോയി. ഫയർഫോഴ്സുകാരും പോലീസുകാരും ചേർന്ന് രക്ഷിച്ച അയാളെ ഉടൻ ദുരിതാശ്വാസ ക്യാമ്പിലേക്ക് എത്തിച്ചു. രണ്ടുദിവസത്തിനുശേഷം കണ്ണുതുറന്ന് അയാൾക്കു കാണാൻ കഴിഞ്ഞത് ചുറ്റും അലമുറയിട്ടു കരയുന്ന ഒരു പറ്റം ആൾക്കൂട്ടത്തെ ആയിരുന്നു. അതിനിടയിൽ ഒരു പാവം അമ്മയും കുഞ്ഞും......

നരച്ചമുടി ആയ കമലാക്ഷിയും ഗർഭിണിയായി നിറവയറോടെ കൊല്ലാൻ മകളെയും കണ്ടപ്പോൾ താനൊരു വട്ടപ്പൂജ്യമാണെന്ന അയാൾക്ക് തോന്നി.......

ഓടിപ്പോയി ഭാര്യയെയും സ്പർശിച്ച അപ്പോൾ അവർ എന്ത് കൃഷ്ണേട്ടാ എവിടെയായിരുന്നു നിങ്ങൾ.താൻ അതുവരെയുള്ള കാര്യങ്ങൾ പറഞ്ഞു പിടിപ്പിച്ചു.അപ്പോഴേക്കും ആർത്തലച്ചു വന്ന പ്രളയം അയാളെ കൊണ്ടുപോയി എന്നെന്നേക്കുമായി. ഇയാൾ ഒഴിച്ച് ബാക്കി എല്ലാവരും രക്ഷപ്പെട്ടു. അയാൾ ചെയ്ത വലിയ തെറ്റിന് ശിക്ഷ അയാൾക്കു കിട്ടി.

RAMSEENA
9-B

ഹൃദയത്തിൽ പെയ്ത മഴ

ഹൃദയത്തിൽ പെയ്ത മഴ

ഹൃദയത്തിലേക്ക് പെയ്ത സങ്കടത്തിൻ

പേമാരിപോൽ മുറ്റത്ത് ചിന്നിച്ചിതറി

ഒരു തംബുരുവിൽ വീണ നേർത്ത

കൈപ്പാടുകൾ

പോൽ മഴ ചിന്നിച്ചിതറി

ഓടക്കുഴലിൽ മധുരമാം സ്വരങ്ങൾ

പോൽ

മഴയുടെ ശബ്ദം ആർത്തുയരുന്ന.

നൂലിൽ കെട്ടിയ സുഹൃത്ത് ബന്ധം

പോൽ

മഴത്തുള്ളികൾ ഒന്നിനു പുറകെ ഒന്നായി

വീണുതുടങ്ങി.

ആർദ്രമാം സ്വപ്നത്തിൻ കണങ്ങൾ

മഴത്തുള്ളിയിൽ പതിച്ചു.

അനുരാഗത്തിൻ നേർത്ത

കണങ്ങൾ

മഴ പ്രതിഫലിച്ചു.

വൈകിയെത്തിയ മഴ കണ്ണീരിനു

സമമായി

മഴപെയ്ത് തിമിർത്തു.

സ്വപ്നങ്ങളിലേക്ക് വന്നു പോയി

മറിഞ്ഞ

ചിത്ര പോൽ മഴ പെയ്തൊഴിഞ്ഞു

മഴയുടെ കാമുകനായ മഴവില്ല്

അവളെ

തേടി എത്തി കഴിഞ്ഞു.

LAKSHMIJA
8-B

SMMHS PAZHAMBALACODE

എൻറെ വിദ്യാലയം

അറിവിൻറെ ദീപമായി നമ്മിൽ
തെളിയുന്ന ആദി ഉഷസാണെൻ
വിദ്യാലയം
നേടിടാം നമ്മൾക്ക് വിദ്യയും നന്മയും
എന്നമേ വിദ്യാലയത്തിൽ നിന്നും.
അറിവിൻറെ ദീപമായി നമ്മിൽ
ചൊരിയുന്ന
അതി ഉഷസാണെൻ വിദ്യാലയം
പോരുക പോരുക കൂട്ടുകാരെ നമ്മൾ
നാളത്തെ പൊൻ മുകുളങ്ങൾ ആവാൻ
നാളത്തെ ലോകത്തിന് ദീപങ്ങൾ ആയ
നമ്മൾ മാറിടാം നമ്മൾക്ക് കൂട്ടുകാരെ.
എൻറെ വിദ്യാലയം
അറിവിൻറെ ദീപമായി നമ്മിൽ
തെളിയുന്ന
ആദി ഉഷസാണെൻ വിദ്യാലയം
നേടിടാം നമ്മൾക്ക് വിദ്യയും നന്മയും
എന്നമേ വിദ്യാലയത്തിൽ നിന്നും.
അറിവിൻറെ ദീപമായി നമ്മിൽ
ചൊരിയുന്ന അതി ഉഷസാണെൻ
വിദ്യാലയം പോരുക പോരുക
കൂട്ടുകാരെ നമ്മൾ നാളത്തെ പൊൻ
മുകുളങ്ങൾ ആവാൻ
നാളത്തെ ലോകത്തിന് ദീപങ്ങൾ
ആയ നമ്മൾ.മാറിടം നമ്മൾക്ക്
കൂട്ടുകാരെ.വിദ്യയും നന്മയും
നേടിടാം നമ്മൾക്ക്ശ്രേഷ്ഠമീ
വിദ്യാലയത്തിൽ നിന്നുംവിദ്യയും
നന്മയും നേടിടാം
നമ്മൾക്ക്ശ്രേഷ്ഠമീ
വിദ്യാലയത്തിൽ നിന്നുംനേടിടാം
നമ്മൾക്ക് ഗുരു വര്യരിൽ നിന്നും
അറിവും നന്മയും കൂട്ടുകാരെ.
നേടിടാം നമ്മൾക്ക് ഗുരു വര്യരിൽ
നിന്നും അറിവും നന്മയും
കൂട്ടുകാരെ.

DYUTHI DEESHA
5-A

SMMHS PAZHAMBALACODE

അമ്മയുടെ സ്വപ്നം

തലേന്ന് രാത്രി കണ്ണൂരിൽ നിന്നും
വയനാട്ടിലേക്ക് തിരിക്കുമ്പോൾ
മനസ്സിൽ വേദന
അസഹനീയമായിരുന്നു മലനാട്ടിൽ
വാഴുന്നവർക്ക് മലയെ പേടിച്ചേ പറ്റൂ.
ഏറെനാളായി അച്ഛൻ വിളിക്കുന്നു. മഴ
ശക്തമായതിനു അനുബന്ധിച്ച്
അച്ഛനോട് ഞാൻ ക്യാമ്പിലേക്ക് മാറാൻ
പറഞ്ഞു.. ദിവസക്കുലി നഷ്ടപ്പെട്ടാൽ
അന്ന് രാത്രി കഞ്ഞികുടി ഉണ്ടാവില്ല.
എന്നാൽ കൈപ്പേറിയ സത്യം ഞാൻ
എൻറെ ഉമിനീരിൽ ചേർത്തി വീഴുന്നു
കൊണ്ടാണ് യാത്രതിരിച്ചത്.
വീട്ടിലേക്കുള്ള യാത്രയ്ക്ക് ആന വണ്ടി
കേറി ഞാൻ വയനാട്ടിലേക്ക് തിരിച്ചു.
സമയം അതിൻറെ വേഗത കുറച്ച്
പോയിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന പോലെ
തോന്നി. ഓരോ സ്റ്റോപ്പിലും ഞാൻ
മനസ്സിൽ പ്രാർത്ഥിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നു."
അച്ഛൻ ആളാകെ വിവശൻ ആയിരുന്നു.
വീട്ടിലേക്ക് അടുത്തപ്പോൾ
ബാഗിൽനിന്ന് ഫോൺ അടിച്ചു.'
ഹലോ' നേർത്ത ശബ്ദത്തിൽ ആരോ
പറഞ്ഞു' മാണിക്യൻ അല്ലേ ഉടനെ
ഗവർമെൻറ് ആശുപത്രിയിലേക്ക്
വരണം. എവിടത്തെ ആശുപത്രി
എന്നുപോലും പറയാതെ ഫോൺ
അഘോര നിദ്രയിലേക്ക് വഴുതി.
മനസ്സാകെ ഒരുതരം സുഖമില്ലായ്മ.
ഞാൻ ഞാൻ മനസ്സിൽ സഹ
ദൈവങ്ങളേയും ആവാഹിച്ചു. വീട്
മലയ്ക്ക് താഴെയാണ്. കണ്ടക്ടർ
എന്നോട് പറഞ്ഞു."" എത്തി" ആ
വാക്ക് എന്നെ എന്തൊക്കെയോ
വിഷമങ്ങളിൽ ആഴ്ത്തി. ഞാൻ ഒരു
ഇല്ലായ്മയിൽനിന്ന് ഒരു വണ്ടി
വിളിച്ച് ആശുപത്രിയിലെത്തി.
നെഞ്ചിടിപ്പ് നിലക്കുമോ
എന്നുപോലും ഞാൻ
ഭയന്നുപോയി. ഞാൻ കൗണ്ടറിൽ
അന്വേഷിച്ചു ഇവിടെ മലയോര
ത്തിൽ നിന്നും ആരേലും
വഴിതെളിച്ചു. ഞാൻ വാർഡിലേക്ക്
നീങ്ങി. മനസ്സിൻറെ ഏതോ
കോണിൽ നിന്നും ആരോ
എന്നോട് പറഞ്ഞു." അമ്മയുടെ
പുറകോട്ടുള്ള പോക്കിനു പിറകെ
തൻറെ..... മരുഭൂമിയിലെ മഴക്കാർ
പോലെ മനസ്സിനെ തണുപ്പിക്കുന്ന
ആ കാഴ്ച അച്ഛൻ ഒന്നും തന്നെ
ആയിട്ടില്ല. എന്നെ കണ്ട

SMMHS PAZHAMBALACODE

അച്ഛൻറെ കണ്ണുകളിലെ കണ്ണുനീർ ഭൂമിയിലേക്ക് കുതിച്ചു. അച്ഛൻ ഓടിവന്ന് എൻറെ കയ്യിൽ പിടിച്ചു" എല്ലാം പോയി ഉണ്ണി".... വാ പോകാം" കേട്ടപാടെ അച്ഛൻ വീട്ടിലേക്കു പോകാനുള്ള ആഗ്രഹം ഞാൻ അറിഞ്ഞു. ഡോക്ടറോട് ചോദിച്ചു കൊണ്ട് ഞാൻ വീട്ടിലേക്ക് തിരിച്ചു. അച്ഛൻ എൻറെ തോളിൽ അമർന്ന് കരഞ്ഞു. ഞാൻ വിഷയം അന്വേഷിച്ചില്ല. തിരിച്ച് വീട്ടിലെത്തിയപ്പോൾ കണ്ടത് ഹൃദയഭേദകമായ കാഴ്ചകളാണ്.

അമ്മയുടെ. സ്വപ്നം ആയിരുന്നു ആ വീട്. കഞ്ഞി കുടി മുട്ടിച്ച് ഉണ്ടാക്കിയ ചോര നീരാക്കി യ പണം കൊണ്ട് പണിത ആയിരുന്നു ആ വീട്. അമ്മയുടെ സ്വപ്നം അതൊരു തീർക്കാൻ പറ്റാത്ത കടമായി എൻറെ നെഞ്ചിൽ തറച്ചു. അച്ഛൻറെ മുഖത്തേക്ക് നോക്കാൻ കഴിഞ്ഞില്ല. ഞാൻ എൻറെ കണ്ണുനീർ മറച്ചു.

KRISHNADHATHAN.C
10-A

SMMHS PAZHAMBALACODE

തോരാത്ത മഴ

മഴയില്ല മഴയില്ല മഴയില്ല

തോട്ടും പുഴയും വറ്റിവരണ്ടു

വയലും കാടും നശിക്കുന്നു

കുടിക്കാൻ ജലമില്ലാതെ മൃഗങ്ങൾ

മരിച്ചു തുടങ്ങി

എല്ലാവരുടെ പ്രാർത്ഥനയും

ദൈവ ഭഗവാൻ കേട്ടതും ഉടനെ

മഴ അതു പെയ്യാൻ തുടങ്ങി കഴിഞ്ഞു

സസ്യ ജല ജന്തു ജീവികൾ ഒക്കെ
തുള്ളിച്ചാടി

മഴയില്ലാതെ വിഷമിച്ച് ഞങ്ങൾ

ഇപ്പോൾ മഴ അതു തോരാതായി.

VARSHA
8-D

SMMHS PAZHAMBALACODE

പുറത്തുവരട്ടെ നന്മ

ഗുരുവും ശിഷ്യന്മാരും ഒരുമിച്ചിരിക്കും ഒരു ശിഷ്യന് സംശയം: എന്തുകൊണ്ടാണ് ചിലർക്ഷിപ്രകോപികളും അക്രമി കാരികളും ചീത്ത വാക്കുകൾ പറയുന്നവരും ആകുന്നത്? ഗുരു അയാളോട് കുടിക്കാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടു. ഗ്ലാസിൽ വെള്ളവുമായി വന്ന് അയാളുടെ കയ്യിൽ ഗുരു തട്ടി. വെള്ളം നിലത്തുവീണു. ഗുരു ചോദിച്ചു: എന്താണ് വെള്ളം താഴെ വീഴാൻ കാരണം? ശിഷ്യൻ പറഞ്ഞു: ഗുരു കയ്യിൽ തട്ടിയത് കൊണ്ട്. ഗുരു തിരുത്തി: അല്ല നിൻറെ കയ്യിൽ വെള്ളം ഉണ്ടായിരുന്നതുകൊണ്ട്. എത്ര ബാഹ്യസമ്മർദ്ദം ഉണ്ടായാലും പാത്രത്തിൽ ഇല്ലാത്തത് തുളുമ്പില്ല. അകത്തുള്ളത് മാത്രമേ പുറത്തേക്കു വരൂ. പുറമേ സംഭവിക്കുന്ന അവയെല്ലാം ചില കാരണങ്ങൾ മാത്രമാണ്. യോജ്യമായ കാരണങ്ങൾക്കായി തക്കംപാർത്തിരിക്കുന്ന ചേതോ വികാരങ്ങളെ വെള്ളവും വളവുംകൊടുത്തു നമ്മൾ വളർത്തുന്നുണ്ട്. അതാത് സാഹചര്യങ്ങളിൽ ഓരോന്നും പ്രത്യക്ഷപ്പെടും. ഓരോ പ്രതികരണവും ഉത്തേജനത്തിന്റെയോ പരിണതഫലംഅല്ല. അകമേയുള്ള ചിന്തകളുടെയും മനോഭാവങ്ങളുടെയും പ്രതിഫലനമാണ് പാത്രത്തിൽ ജലമില്ലെങ്കിൽ മറിച്ചിട്ടാലും ഒരുതുള്ളി വെള്ളംപോലും പുറത്തേക്ക് വരില്ല. കരുതൽ ശേഖരമാണ് പ്രതിസന്ധികളിൽ തുണയാകേണ്ടത് ഏത് അവസ്ഥയെയും ക്ഷമയോടെ നേരിടാനും അതിക്രമങ്ങളോട് ശാന്തമായി പ്രതികരിക്കാനും ചേച്ചി ഉണ്ടാകണം. സ്വന്തം നിക്ഷേപങ്ങൾ ക്കിടയിൽ ഇടയ്ക്കൊന്നു പരതി നോക്കണം അവിടെ വളരുന്നത് എന്താണെന്നറിയാൻ സന്തോഷം സമാധാനം കരുണ വാൽസല്യം തുടങ്ങിയവയോ അതോ ശത്രുതദ്വേഷ്യം അസൂയ എന്നിവയോ ദുർ വികാരങ്ങളെ സ്ഥിരീ നിക്ഷേപം ആക്കരുത്. നല്ല കാര്യങ്ങളുടെ ഉത്തരവാദിതം സ്വയം ഏറ്റെടുക്കുകയും

SMMHS PAZHAMBALACODE

ദൗർഭാഗ്യകരമായ സംഭവങ്ങൾ
മറ്റുള്ളവരിൽ അടിച്ചേൽപ്പിക്കുകയും
ചെയ്യുന്നതു നിലനിൽപ്പിനു വേണ്ടിയുള്ള
കുതന്ത്രമാണ്.

തോരാമഴയായി ഞങ്ങളെ നീ
താരാ കണ്ണീരിലാഴ്ത്തി
പുഴയെല്ലാം നീ നിറച്ചു
പാവങ്ങളെ നീ ഓർക്കാതെ
ആയിരം സ്വപ്നങ്ങൾ കണ്ട ഞങ്ങളുടെ
സ്വപ്നങ്ങളെല്ലാം നീ തകർത്തു
കൊച്ചു കുഞ്ഞുങ്ങളും
മുതിർന്നവരും നിൻറെ
കണ്ണീരി നിരയായി
ദുഷ്ടതയോ അതോ കണ്ണീരോ
എന്താണ് നീ അറിയിച്ചത്
ആരോടും നീ കനിയാതെ
എല്ലാം നിന്നുടെ കയ്യിലാക്കി
എല്ലാം നിന്നുടെ കയ്യിലാക്കി........

GAYATHI
DEESHA.M.P
8-C

SMMHS PAZHAMBALACODE

കനിയാത്ത മഴ

പത്ത് ദിനങ്ങൾ വൈകിയെത്തിയ

മഴയെ

നിന്നെ ഞാൻ സ്വീകരിച്ചു

പക്ഷേ നീ ഭൂമിയെ

വേദനിപ്പിച്ചു......

തോരാമഴയായി ഞങ്ങളെ നീ

താരാ കണ്ണീരിലാഴ്ത്തി

പുഴയെല്ലാം നീ നിറച്ചു

പാവങ്ങളെ നീ ഓർക്കാതെ

ആയിരം സ്വപ്നങ്ങൾ കണ്ട ഞങ്ങളുടെ

സ്വപ്നങ്ങളെല്ലാം നീ തകർത്തു

കൊച്ചു കുഞ്ഞുങ്ങളും

മുതിർന്നവരും നിൻറെ

കണ്ണീരി നിരയായി

ദുഷ്ടതയോ അതോ കണ്ണീരോ

എന്താണ് നീ അറിയിച്ചത്

ആരോടും നീ കനിയാതെ

എല്ലാം നിന്നുടെ കയ്യിലാക്കി

എല്ലാം നിന്നുടെ കയ്യിലാക്കി........

ANJANA.M
8-C

SMMHS PAZHAMBALACODE

ഹൃദയഭേദകമായ കാഴ്ച

ഒരു തരത്തിലാണ് അമ്മയെയും അച്ഛനെയും ഭാര്യയേയും പറഞ്ഞു മനസ്സിലാക്കിപ്പിച്ചത്. എന്ത് ചെയ്യാൻ? എൻറെ അമ്മൂസ്സെ പിരിഞ്ഞ്എനിക്ക് പോകാൻ വയ്യ. ഇപ്പോൾ അവൾക്ക് ഒരു വയസ്സ്
കഴിഞ്ഞതേയുള്ളൂ
.ഇനിവിദേശത്ത് പോകാതെ ഇവിടെ ഇരുന്നാലോ; എൻറെ കുടുംബം എങ്ങനെ മുന്നോട്ടു പോകും? ഇല്ല. എനിക്ക് നന്നായി സമ്പാദിക്കണം. എൻറെ കുടുംബത്തെ എനിക്ക് വളരെ നന്നായി നയിക്കണം.

മുകുന്ദേട്ടാ ഇതാ ബോട്ട് വന്നു. എൻറെ അമ്മൂസ്സെയും കൊഞ്ചിച്ചുകൊണ്ട് ഇതൊക്കെ ചിന്തിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ സരയു എന്നെ വിളിച്ചു. എനിക്ക് അമ്മൂസ്ൻറെ മുഖത്ത് നിന്ന് കണ്ണെടുക്കാൻ തോന്നിയില്ല. അവളുടെ ചിരിയും കണ്ണുകളിലെ നിഷ്കളങ്കതയും അവളുടെ അരികിൽ തന്നെ പിടിച്ചുനിർത്തി. ബോട്ടിലെ ഡ്രൈവർ എന്നെ കുറെ നേരമായി വിളിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. ഞാനത് ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്നില്ല. ഏലക്ക ആരോടും യാത്ര പറയാൻ ശബ്ദം ഉയരുന്നുണ്ടായിരുന്നില്ല. തൊണ്ടയിൽ അതെവിടെയോ കുടുങ്ങി കിടക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. എങ്കിലും ഒരു ചെറുപുഞ്ചിരി കൊടുത്ത ബോട്ടിൽ കയറി. പക്ഷേ അവർ എനിക്ക് അവരുടെ വിഷാദ മുഖങ്ങളാണ് നൽകിയത്. ഒരുപക്ഷെ ഞാൻ ഉള്ളിൽ കേഴുകയാണ് എന്നവർക്ക് മനസ്സിൽ ആയിരിക്കണം. അമ്മയും അച്ഛനും എൻറെ തലയിൽ തൊട്ട് എന്നെ അനുഗ്രഹിച്ചു." മോനെ നീ നന്നായി വരും. ഞങ്ങൾക്കിവിടെ ഒരു വിഷമവുമില്ല. നീ ഒന്നുകൊണ്ടും വിഷമിക്കേണ്ട. പോയിവരു" എന്നവർ പറഞ്ഞു. ഞാൻ സരയുവിന് നോക്കി. അവൾ തലയാട്ടി. അമ്മൂസ് അവളുടെ പല്ലില്ലാത്ത മോണ കൊണ്ട് എന്നെ നോക്കി ചിരിച്ചു. അതിലല്ലേ മനസ്സിൽനിന്നും മായാതെ പേടിച്ചു മുറുകുന്നു. ഞാൻ ബോട്ടിൽ യാത്ര തിരിച്ചു. ഒന്ന് തിരിഞ്ഞു നോക്കാൻ എനിക്ക് ത്രാണി ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. കണ്ണുനീർ എൻറെ കണ്ണുകളെ മൂടിയിരുന്നു.

ഞാൻ അവിടെ എത്തിയപ്പോൾ വേറെ ഏതോ ഒരു ലോകത്ത് എത്തിയതുപോലെ എനിക്ക് തോന്നി . എല്ലാം അപരിചിതൻ ഞാൻ വീട്ടിലേക്ക്

SMMHS PAZHAMBALACODE

കത്തുകൾ അയക്കാൻ തുടങ്ങി. എന്തോ എനിക്ക് ആകെ ഒരു പരിഭ്രമം തോന്നി. വാച്ച് അടുത്ത ദിവസംതന്നെ ഞാൻ ജോലിയിൽ പ്രവേശിച്ചു. നല്ല ജോലിയാണെന്ന് പറയാൻ പറ്റുകയില്ല. അഴുക്കുചാൽ   വൃത്തിയാക്കുന്ന പണിക്കാരനായ ആണ് അവർ എന്നെ നിയമിച്ചത്. എങ്കിലും വീട്ടിലെ ദുരിതങ്ങളും അവസ്ഥകളും ഓർത്ത് എനിക്ക് അത് ചെയ്യാതിരിക്കാൻ കഴിയുന്നില്ല. ഇതൊന്നും വീട്ടിൽ അറിയിച്ചിരുന്നില്ല.   ഒരിക്കലും അറിയിക്കാനും പോകുന്നില്ല.ഒരു തരത്തിലാണ് അമ്മയെയും അച്ഛനെയും ഭാര്യയേയും പറഞ്ഞു മനസ്സിലാക്കിപ്പിച്ചത്. എന്ത് ചെയ്യാൻ? എൻറെ അമ്മൂസ്സെ പിരിഞ്ഞ് എനിക്ക് പോകാൻ വയ്യ. ഇപ്പോൾ അവൾക്ക് ഒരു വയസ്സ് കഴിഞ്ഞതേയുള്ളൂ.ഇനി വിദേശത്തെ പോകാതെ ഇവിടെ ഇരുന്നാലോ; എൻറെ കുടുംബം എങ്ങനെ മുന്നോട്ടു പോകും? ഇല്ല. എനിക്ക് നന്നായി സമ്പാദിക്കണം. എൻറെ കുടുംബത്തെ എനിക്ക് വളരെ നന്നായി നയിക്കണം.

മുകുന്ദേട്ടാ ഇതാ ബോട്ട് വന്നു. എൻറെ അമ്മൂസ്സെയും കൊഞ്ചിച്ചുകൊണ്ട് ഇതൊക്കെ ചിന്തിച്ചിരിക്കുമ്പോൾ സരയു എന്നെ വിളിച്ചു. എനിക്ക് അമ്മൂസ്ൻറെ മുഖത്ത് നിന്ന് കണ്ണെടുക്കാൻ തോന്നിയില്ല. അവളുടെ ചിരിയും കണ്ണുകളിലെ നിഷ്കളങ്കതയും അവളുടെ അരികിൽ തന്നെ പിടിച്ചുനിർത്തി. ബോട്ടിലെ ഡ്രൈവർ എന്നെ കുറെ നേരമായി വിളിച്ചു കൊണ്ടിരിക്കുകയായിരുന്നു. ഞാനത് ശ്രദ്ധിച്ചിരുന്നില്ല. ഏലക്ക ആരോടും യാത്ര പറയാൻ ശബ്ദം ഉയരുന്നുണ്ടായിരുന്നില്ല. തൊണ്ടയിൽ അതെവിടെയോ കുടുങ്ങി കിടക്കുന്നുണ്ടായിരുന്നു. എങ്കിലും ഒരു ചെറുപുഞ്ചിരി കൊടുത്ത ബോട്ടിൽ കയറി. പക്ഷേ അവർ എനിക്ക് അവരുടെ വിഷാദ മുഖങ്ങളാണ് നൽകിയത്. ഒരുപക്ഷെ ഞാൻ ഉള്ളിൽ കേഴുകയാണ് എന്നവർക്ക് മനസ്സിൽ ആയിരിക്കണം. അമ്മയും അച്ഛനും എൻറെ തലയിൽ തൊട്ട് എന്നെ അനുഗ്രഹിച്ചു." മോനെ നീ നന്നായി വരും. ഞങ്ങൾക്കിവിടെ ഒരു വിഷമവുമില്ല. നീ ഒന്നുകൊണ്ടും വിഷമിക്കേണ്ട. പോയിവരു" എന്നവർ പറഞ്ഞു. ഞാൻ സരയുവിന് നോക്കി. അവൾ തലയാട്ടി. അമ്മൂസ് അവളുടെ പല്ലില്ലാത്ത മോണ കൊണ്ട് എന്നെ നോക്കി ചിരിച്ചു. അതിലല്ലേ മനസ്സിൽനിന്നും മായാതെ പേടിച്ചു

SMMHS PAZHAMBALACODE

മുറുക്കുന്നു. ഞാൻ ബോട്ടിൽ യാത്ര തിരിച്ചു. ഒന്ന് തിരിഞ്ഞു നോക്കാൻ എനിക്ക് ത്രാണി ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. കണ്ണുനീർ എൻറെ കണ്ണുകളെ മൂടിയിരുന്നു.

ഞാൻ അവിടെ എത്തിയപ്പോൾ വേറെ ഏതോ ഒരു ലോകത്ത് എത്തിയതുപോലെ എനിക്ക് തോന്നി . എല്ലാം അപരിചിതൻ ഞാൻ വീട്ടിലേക്ക് കത്തുകൾ അയക്കാൻ തുടങ്ങി. എന്തോ എനിക്ക് ആകെ ഒരു പരിഭ്രമം തോന്നി. വാച്ച് അടുത്ത ദിവസംതന്നെ ഞാൻ ജോലിയിൽ പ്രവേശിച്ചു. നല്ല ജോലിയാണെന്ന് പറയാൻ പറ്റുകയില്ല. അഴുക്കുചാൽ വൃത്തിയാക്കുന്ന പണിക്കാരനായ ആണ് അവർ എന്നെ നിയമിച്ചത്. എങ്കിലും വീട്ടിലെ ദുരിതങ്ങളും അവസ്ഥകളും ഓർത്ത് എനിക്ക് അത് ചെയ്യാതിരിക്കാൻ കഴിയുന്നില്ല. ഇതൊന്നും വീട്ടിൽ അറിയിച്ചിരുന്നില്ല. ഒരിക്കലും അറിയിക്കാനും പോകുന്നില്ല.

സരയൂ കത്തുകളയച്ചു കൊണ്ടേയിരുന്നു. അവളുടെ സ്നേഹത്താൽ ഉള്ള 'മുകുന്ദേട്ടാ' എൻറെ അമ്മൂസ്സ് യാതൊരുവിധ കുഴപ്പങ്ങളും ഇല്ല എന്നാണ് അവൾ പറഞ്ഞത്. എങ്കിലും ഞാൻ കത്തുകളിലൂടെ താരാട്ടു എഴുതി അയച്ചു കൊടുക്കാറുണ്ട്

അത് കേട്ടാൽ അവൾ പെട്ടെന്ന് ഉറങ്ങും. അച്ഛന് നെഞ്ചുവേദന കൂടിയിട്ടുണ്ട്. ഹൃദയ കുഴലുകൾക്ക് എന്തോ കുഴപ്പം ഉണ്ടെന്നാണ് ഡോക്ടർ പറഞ്ഞത്. ഇപ്പോൾ ജോലിത്തിരക്ക് ഇത്തിരി കൂടുതലാണ്. ചിലപ്പോൾ എൻറെ ഇരുട്ടു ഫെബ്രുവരി കൊണ്ടിരിക്കയാണ് പൊട്ടാനിറഞ്ഞ ചെറിയ മുറിയിൽ എത്താൻ ഞാൻ വൈകും. എങ്കിലും ഞാൻ അവരെ ഓർക്കാതെ ഉറങ്ങുകയില്ല. ഉറക്കം വരുകയുമില്ല.

കുറച്ച് മാസങ്ങൾ കഴിഞ്ഞു. കത്തുകളായിരുന്നു ഞങ്ങളുടെ ഹൃദയം അതിലൂടെയാണ് ഞങ്ങൾ ഞ അമ്മങ്ങളുടെ സന്തോഷങ്ങളും ദുഃഖങ്ങളും എല്ലാ പങ്കുവെച്ചത്. അതുപോലൊരു കത്ത് ഇന്ന് എനിക്ക് കിട്ടി. ആ കത്ത് എന്നെ ഈ വിരളമായ സ്ഥലത്തുനിന്ന് എങ്ങോട്ടോ നീക്കി.

' മുകുന്ദേട്ടാ ചേട്ടൻ ഒരിക്കലും വിഷമിക്കരുത്. ചേട്ടൻ ഇല്ലാത്ത ഈ അവസ്ഥ ഞങ്ങൾക്ക് താങ്ങാനാവുന്നില്ല.

SMMHS PAZHAMBALACODE

ചെയ്യണമെന്നറിയാതെ അന്താളിച്ച നിൽക്കുകയാണ് ഞങ്ങളിപ്പോൾ.' ഇത്രയും വായിച്ചപ്പോൾ തന്നെ എൻറെ പകുതി ജീവൻപോയി. എന്താണ് പ്രശ്നമെന്ന് അവൾ വ്യക്തമാക്കുന്നില്ല. അതെങ്ങനെയാപിന്നീടാണ് ഞാൻ കത്ത് മുഴുവനായും വായിച്ചത്.

" നമ്മുടെ അച്ഛന് ഇന്നലെ ഭയങ്കരമായ ഒരു നെഞ്ചുവേദന ഉണ്ടായി. അച്ഛനെവിടെ വേദന സതാങ്ങാനാവുന്നില്ല. ചെയ്യണമെന്നറിയാതെ അന്താളിച്ച നിൽക്കുകയാണ് ഞങ്ങളിപ്പോൾ.' ഇത്രയും വായിച്ചപ്പോൾ തന്നെ എൻറെ പകുതി ജീവൻപോയി. എന്താണ് പ്രശ്നമെന്ന് അവൾ വ്യക്തമാക്കുന്നില്ല. മറുപട കൂട്ടുഹിക്കാതെ കിടന്നു പുളയുകയായിരുന്നു. രാത്രിയിൽ ബോട്ടുകൾ ഒന്നുമില്ലതാനും. അച്ഛനെ എങ്ങനെ ആശുപത്രിയിൽ കൊണ്ടുപോകാമെന്ന് വിഷമിച്ച നിൽക്കുമ്പോഴാണ് രാഘവേട്ടൻ ഒരു ബോട്ടുമായി വന്നത്. അങ്ങേതിലെ രാഘവേട്ടൻ ഒരു വിവരം ഇല്ലാത്തതും വൃത്തികെട്ടവനും ആണെന്നൊക്കെ ഉള്ള കാര്യമായിരുന്നു. പക്ഷേ നമ്മൾക്ക് ആവശ്യം വരുമ്പോൾ വിവരമില്ലാത്ത ആള് തന്നെ വേണ്ടിവന്നു. ഇന്നലെയാണ് ഞാൻ അയാളുടെ വില മനസ്സിലാകുന്നത്. പക്ഷേ ആശുപത്രിയിൽ എത്തിക്കുമ്പോഴേക്കും അച്ഛൻ മരിച്ചു. തെക്കുഭാഗത്ത് മമ്മൂസിനെയും എടുത്തുകൊണ്ട് അച്ഛൻ കിളികളെ കാണിക്കാൻ പോകാറില്ലേ? അവിടെയാണ് നമ്മുടെ അച്ഛനെ അളക്കാൻ തീരുമാനിച്ചിരിക്കുന്നത്. ചേട്ടൻ കഴിയുമെങ്കിൽ വേഗം വരണം.

ഇത്രയും വായിക്കുമ്പോൾ തന്നെ ഞാൻ പൂർണ്ണമായും നിലച്ചിരുന്നു. അച്ഛനായിരുന്ന എൻറെ ഏറ്റവും നല്ല കൂട്ടുകാരൻ. അച്ഛൻ എന്നെ കാണാൻ വളരെയധികം കൊതിച്ചിരിക്കും. അച്ഛൻറെ സ്നേഹത്തോടെയുള്ള വാക്കുകൾ എൻറെ മനസ്സിൽ നിറഞ്ഞു. ഞാൻ മുതലാളിയോട് ഒരു ആഴ്ചത്തെ അവധി ചോദിച്ചു. ആ കരുണയില്ലാത്ത വൻ എനിക്ക് ലീവ് തന്നില്ല. ലീവ്എനിക്ക്

SMMHS PAZHAMBALACODE

തന്നില്ല. അവസാനം തെക്കുഭാഗത്ത് തന്നെ അച്ഛനെ അടക്കി എന്ന് സരയു കത്തിലൂടെ എന്നെ അറിയിച്ചു. അമ്മയുടെ അവസ്ഥ എനിക്ക് ഓർക്കാൻ കഴിയുന്നില്ല. ഈ വിടപറച്ചിൽ ഞാൻ പതുക്കെ പതുക്കെ മറന്നു വരുകയായിരുന്നു. വീട്ടിൽനിന്ന് കത്തുകളൊന്നും കുറച്ച് ആയിട്ട് വരുന്നില്ല. എങ്കിലും വീട്ടിലെ അവസ്ഥ എനിക്ക് മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയും. അടുത്തദിവസം മേലുദ്യോഗസ്ഥൻ എൻറെ അവധി യുടെ പേപ്പറുമായി വന്നു. സന്തോഷിച്ചു. ഞാൻ അടുത്തദിവസം ഉത്സാഹത്തോടെ സന്തോഷിച്ചു . അവർക്കുണ്ടാകുന്ന സന്തോഷവും ഞാൻ സന്തോഷത്തോടെ ഓർത്തു. ദിവസംതന്നെ വിമാനം കയറി. വീട്ടിലെത്തിയപ്പോൾ ഞാൻ കണ്ടത് ഹൃദയഭേദകമായ ഒരു കാഴ്ചയായിരുന്നു. വീടിൻറെ സ്ഥലത്തിൽ ഇപ്പോൾ നിറയെ മണ്ണുകൾ മാത്രമേ ഉണ്ടായിരുന്നുള്ളൂ.. അതിയായ പ്രണയത്തിലും ഉരുൾപൊട്ടലിലും എൻറെ വീട് പൂർണമായും തകർന്നിരുന്നു. എൻറെ പിഞ്ചോമന അമ്മുവിൻറെ ശരീരത്തിലൂടെ ഇറങ്ങി കിടക്കുമ്പോൾ വീട് മൊത്തമായി വീണു. കരയുന്ന സരയുവും അമ്മയും അതിനോടൊപ്പം പോയി. തെക്ക് ഭാഗത്തെ അച്ഛനെഅടക്കിയത് ഓരത്തായി എൻറെ ഭാര്യയും അമ്മയും അമ്മുവും കിടക്കുന്നു. എൻറെ അമ്മുവിൻറെ ചെറിയ അടക്കം സ്ഥലത്തിനു നടുവിൽ ഇരുന്ന് എൻറെ കണ്ണുനീർ അവൾക്ക് ഉവി കൊടുത്തു കൊടുത്തു. മണ്ണ് കുതിർന്നു. എൻറെ ഹൃദയവും.

SNEHA

10-B

SMMHS PAZHAMBALACODE

എഡിറ്റോറിയൽ ബോർഡ്

അബ്ദുൽ മുബാറക്ക്

അദ്വൈത്. എം.എ

പ്രവീൺ. കെ.ആർ

എസ്.എം.എം.എച്ച്.എസ് പഴമ്പാലക്കോട്

SMMHS PAZHAMBALACODE